

at en Del af Strandbredden og visse Steder muligvis den hele gaar ind under Forbudet, og jeg har derfor stillet et Mæglingforslag, der baade stiller sig paa Kystsikringens og Retfærdighedens Standpunkt over for alle, det tør jeg nok sige. Hvor det er nødvendigt for Kystsikringens Skyld, kan Strandsynsmændene og Landvæsenskommissionen bestemme, at større eller mindre Dele af Strandbredden skulle gaa ind under Forbudet. Jeg har stillet mig paa det Standpunkt, at hvor det er nødvendigt for Kystsikringens Skyld, bør Strandbredsejerne lide denne Indskrænkning i Benyttelsen af deres Ejendom. Jeg skal oplyse, at for nogle Aar siden, da Markerne ryddedes for Sten, var det ikke saa sjældent, at Ejerne af Ejendomme ved Kysten for at blive af med Stenene væltede dem ned paa den Del af Strandbredden, som var nærmest den dyrkede Jord. Det er nu en Kapitalværdi, der er nedlagt der, og efter at man nu er begyndt at benytte Sten mere end hidtil, skulde det saa være rigtigt med et Pennestrøg — naar det ikke er nødvendigt for Kystsikringens Skyld — at forbyde Ejeren at anvende dem ikke alene til eget Brug, men ogsaa paa anden Maade? Forholdene for Landbruget ere ikke saa gunstige, at man ikke maa se sig om efter de Indtægtskilder, man kan faa. Forholdet kan være dette, at en Mand har Valget mellem enten at nedlægge Forbud, som er nødvendigt for Kysten, og derved baandlægge en Værdi, som ikke er til Gavn for Kysten, eller at unnlade det, og saa vil han, naar han sidder haardt i det, sige: Kysten maa lide, hvad den vil, jeg nedlægger ikke Forbud, jeg vil se at gøre denne Værdi saa frugtbringende som muligt. Det vil Følgen blive. Det Maal, man tilsigter, gaar man mod, og denne Lov burde ikke have Navn af en Kystsikringslov. Det ærede Udvalg har ogsaa ændret Navnet, men jeg appellerer endnu en Gang til den højtærede Minister og haaber, at han ikke vil forlade Kystsikringsstandpunktet.

Jeg skal oplyse om en anden Ting, hvorom der ikke er ført saa faa Forhandlinger, og som har kostet ikke saa lidt Besvær. I 1883 blev der nedsat en Kommission til Undersøgelse af Limfjordskystforholdene, og af den afgivne Beretning fremgaar det, at flere Tusinde Tønder Land vare blevne bortskaarne og endnu flere Tusinde Tønder Land havde lidt Skade ved Oversvømmelser. Og hvad raadete saa denne Kommission til at gøre over for de

store Tab? Det var to Ting. Det ene var, at Hartkornet skulde afskrives paa den Jord, der var gaaet under i Limfjorden, det andet var, at Staten skulde yde et billigt Laan til Opførelse af Diger. Jeg ved ikke, om Staten har ydet noget Laan, men selv om det ikke er saaledes, ved jeg, at der paa store Strækninger langs Limfjorden er opført Diger, saaledes, at Højvandet ikke kan gaa over disse Diger. Der ligger smaa og store Sten uden for disse Diger, og hvis man tager dem bort, ere dermed Digerne udsatte for at blive revne bort, og saadanne Steder vil det være uforsvarligt med et Pennestrøg i et Lovforslag at baandlægge Strandbredden, hvor der maaske nu er store Værdier. Saa vidt mig bekendt er der Steder, hvor der er store Værdier, navnlig paa det Sted, hvor Strandbredden støder op til dyrkede Marker eller Græsmarker. Selv om der nu ogsaa ved det foreliggende Lovforslag blev gjort Uret mod faa ved, at man forbyder dem at afhænde de Værdier, de have liggende der, og som ikke ere nødvendige for Kystens Sikring, ja, selv om man kunde sige, at der kun blev gjort Uret mod 10 Mænd, vilde jeg ikke være med dertil, var det end 10 Godsejere. Jeg ved godt, at det siges, at det er Godsejerne, der have faaet et unyttigt Forbud nedlagt, men saaledes forholder det sig ikke. Hvad det gælder om her, er Ejendomsretten, og det er mig ganske ligegyldigt, om det drejer sig om Godsejere eller ikke Godsejere. Man kan ikke her gaa ud fra den urigtige Forudsætning, at det kun rammer Godsejerne, nej, man vil derved ramme Tusinder af andre Ejendomsbesiddere, hvis Ejendomme grænse op til Kysten. Husk paa, at vort Land er et Kystland med mange, mange Miles Kyststrækning, og at man her vil stemme for en Indskrænkning af den fulde og fri Benyttelse af Ejendomsretten, en Indskrænkning, som ikke er nødvendig. Stemmer man imod de Ændringsforslag, som ere stillede af flere ærede Medlemmer og mig, stemmer man imod den fulde og fri Benyttelse af Ejendomsretten.

Jeg skal saa gaa over til at omtale det af os stillede Ændringsforslag under Nr. 3, som staar i Forbindelse med det af mig før omtalte Forhold. Udvalget har nok rettet en Del paa den Ting, idet det er kommet paa det rene med, at saaledes som Bestemmelsen er affattet, kan den ikke paa nogen Maade gaa an. Jeg har foreslaaet, at sidste Stykke i § 13 udgaar. Det lyder saaledes: „De i § 1, 3dje og